

19. navadna nedelja – leto C

Skrb in strah

Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo. Prodajte svoje premoženje in dajte vbogajme. Naredite si mošnje, ki ne ostarijo, neizčrpen zaklad v nebesih, kamor se tat ne približa in kjer molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.«

Budni služabnik

»Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke prižgane, vi pa bodite podobni ljudem, ki čakajo, kdaj se bo njihov gospodar vrnil s svatbe, da mu odprejo takoj, ko pride in potrka. Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar ob svojem prihodu našel budne! Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posadil za mizo. Pristopil bo in jim stregel. In če pride ob drugi ali tretji nočni straži in jih najde takó, blagor jim! Vedite pa: Če bi hišni gospodar vedel, ob kateri uri pride tat, ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. Tudi vi bodite pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.«

Peter je rekel: »Gospod, ali pripoveduješ to priliko za nas ali za vse?« Gospod je dejal: »Kdo je torej zvesti in preudarni oskrbnik, ki ga bo gospodar postavil nad svojo služinčad, da ji odmeri hrano ob pravem času? Blagor tistemu služabniku, ki ga bo njegov gospodar ob prihodu našel, da tako dela! Resnično, povem vam: Čez vse svoje premoženje ga bo postavil. Če pa ta služabnik reče v svojem srcu: ›Moj gospodar zamuja s svojim prihodom‹ in začne pretepati hlapce in dekle, pojedati, popivati in se upijanjati, bo gospodar tega služabnika prišel na dan, ko ga ne pričakuje, in ob uri, za katero ne ve; presekal ga bo na dvoje in mu dal delež z neverniki. Kajti tisti služabnik, ki spozna voljo svojega gospodarja, a ničesar ne pripravi in ne dela po njegovi volji, bo hudo tepen. Tisti pa, ki je ne spozna in stori kaj takega, kar zasluži udarce, bo malo tepen. Od vsakega, ki mu je bilo veliko dano, se bo veliko zahtevalo, in komur so veliko zaupali, bodo od njega toliko več terjali.« Lk 12,32-48

Kjer je tvoj zakald, tam je tvoje srce

Dragi bralci foruma, opravičujem se, da za to nedeljo ni pridige. Kar sem razmišljal na duhovnih vajah v hribih, nisem uspel oblikovati in zapisati. Vabim vas, da razmišljamo, kje je naš zaklad in naše srce.

Prepričan sem, da Bog od nas ne pričakuje nemogočih stvari. Želi pa, da je naš največji zaklad, naša poklicanost. Poklicani smo v življenje, da ga živimo polno: kot otroci, kot mladostniki, kot zakonci, kot starši ali kot posvečeni. Poklicanost je glavni zaklad, iz njega izvira naloga osebne rasti, rasti k Bogu. Poklicani smo k svetosti, vsak na svoj način, na svojem mestu. Naš zaklad je zakopan globoko v naša srca. Odkrivajmo ga, kopljimo in prečiščujmo, da bodo njegove lepote deležni tudi drugi.